

var det rart nok at faa Eksportpræmie paa vor Produktion, men naar det for en væsentlig Del kommer til at gaa ud over dem, som have mindst Raad dertil, faa finder jeg det ikke forsvarligt at gøre det. Et andet Hensyn, som jeg ikke skal undlade at nævne, og som spiller en stor Rolle for mig er dette: Det siges, at det er Tysklands Eksportpræmie, som dette Forslag skal værne os imod. Men de virkelige Forhold vise, at det eneste Sukker, der indføres, faa vi ikke fra Tyskland, men fra England, og det forekommer mig, at Lovgivningsmagten netop over for dette Spørgsmaal skal være umaadelig forsigtig. Det vilde være meget farligt, hvis vi ved denne eller en hvilken som helst anden Lejlighed skulde gennemføre Reformen, der kunde bidrage til at skabe det gode Forhold, vi staa i til England og Marledet der, og som vi ikke kunne undvære.

Det ærede Medlem for Rjebenhavns 7de Valgtreds (C. Hage) udtalte, at naar han var for, at vi skulle give Afkald paa denne Olfat, der skulde træde i Kraft til Efteraaret, endnu et halvt Aar, var det, for at Forbruget ikke skulde gaa alt for langt ned og Loven vise sig at være til indirekte Skade for Statskassen i Stedet for at være til Gavn. Men denne Betragtning kan jeg aldeles ikke acceptere. Det er tværtimod for mig en Grund mere til at stemme mod dette Lovforslag. Det var en af de Grunde, jeg havde i sin Tid, for at stemme for Olfaten, at man kunde faa Forbruget af det bagerste Ol sat ned, fordi det var vokset saa højt og havde vist sig at være til saa overordentlig stor Skade for en Del af Landets Befolkning ved at ødelægge deres Benge og Sundhed og lade meget af Landets Kraft gaa til Spilde. Det er aldeles umuligt for mig af denne Grund at stemme for dette Forslag; det er mig tværtimod en Grund mere til at holde paa, at Staten skal stige som bestemt. Men nu kan man ogsaa gennem de paa mange Maader berettigede Angreb, som ere komne frem i de sidste Dage i Pressen mod dette Lovforslag, se, at man stadig lader Agravnerne faa Skylden for, at dette Forslag er kommet frem. Der henvises til, at der kan man se, hvad det er, Agravnerne ville, og hvad man kan vente sig fra den Side. Det maa jeg protestere imod. Det Lovforslag, der ligger for her, er intet Agravlovforslag, og det er heller ikke de danske Agravner, som ville arbejde for dets Gennemførelse. Det, som vi Agravner og Landbruget i Almindelighed ville, er ikke Toldbeskyttelse, men tværtimod Lettelser i den alt for store Beskyttelse, vi have nu, og Lettelse i Indførelsen af de Pro-

dukter, som Nødvendigheden kræver, og at vor egen Produktion kan udvikle sig, at vi mere og mere kunne faa god Afsetning for den og tage Konkurrencen, ikke alene herhjemme, men ogsaa paa det udenlandske Marked. Jeg vil protestere imod, at det skulde kunne bruges mod Agravnerne omkring i de Kredse, hvor det maaste vil blive brugt; at det er dem, der staa bagved. Det skal vise sig, at den store Del af de danske Agravner, af det danske Landbrug tværtimod er imod den Maade at beskaffe paa, som her er bragt i Forslag. Jeg skal slutte disse Bemærkninger, idet jeg ikke kan udtale noget andet Ønske end det, at det maa vise sig umuligt at føre os videre paa Beskyttelsens Vej, end vi allerede ere gaaede i mange Aar, og at det maa vise sig, at det Princip, vi slog fast for 4 Aar siden, ikke vil blive fraveget af den danske Rigsdag, heller ikke i denne Tid.

J. C. Christensen: Den højtærede Finanzminister fremhævede meget stærkt, at det her foreliggende Forslag om Forhøjelse af Told paa Sukker ikke var nogen ny Beskyttelse, men en Udvidelse af den hidtilværende Beskyttelse, det var et Skridt videre frem ad den Vej, Rigsdagen een Gang var gaaet ind paa og flere Gange havde bestraaet, og den højtærede Finanzminister henviste i den Anledning til Lovene af 1873, 77, 87 og 91, hvorved Sukkerfabrikationen her i Landet havde faaet yderligere Beskyttelse. Som et Led af den Række vil han have dette Lovforslag om mere Told paa Sukker betragtet. Jeg tror, at dette Lovforslag ogsaa kan ses under en lidt anden Synsvinkel. Jeg tror, at det foreliggende Lovforslag ogsaa kan ses som et Slags Program, som den ny Tids Ministerium her kommer med, og som dette Ministerium ønsker at gaa til Valg paa som et Program for den økonomiske Lovgivning. Dette Program er da kort og godt, at vi ved Revisionen af Toldloven og den Slags Love mere og mere skulle ind paa Beskyttelses-tanken og bort fra den Frihandelsstanke, som tidligere har haft sit Tilhold her i Tinget. Jeg kan ikke se andet, end at dette Lovforslag er et Program, som dette Ministerium ønsker at gaa ud med til Vælgerne ved de nu forestaaende Valg. Jeg tror heller ikke, at selv den højtærede Finanzminister har noget imod denne Betragtning. Jeg tror, at den højtærede Finanzminister selv vil give mig Ret i, at den er rigtig. Jeg skal imidlertid vende tilbage til den højtærede Finanzministers Udtalelse om, at vi her gif et Skridt videre paa den Vej,